

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, දිවිත්ව අභිංසාවාදීන් බවට පත්වන්න. ඔබේ සිහිවිලි, වචන හෝ ක්‍රියා තුළින් කිසිවකුටත් දුකට පත් නොකළ යුතුයි.

ප්‍රශ්නය: සෑම වක්‍රයේම, පරම පියාගෙන් සම්පූර්ණ උරුමය ලබාගන්නා දරුවන්ගේ ලක්ෂණ මොනවාද?

පිළිතුර: ඔවුන් පරම පියාගෙන් උරුමය ලබාගැනීම සඳහා අපවිත්‍ර ආශ්‍රය අත්හැර ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමට පටන් ගනී. පරම පියාගේ අණ: ඔබේ පවුලේ අය සමඟ ජීවත් වන අතරේ පිවිතුරුව සිටින්න. මෙම අණ ඔවුන් සම්පූර්ණයෙන් අනුගමනය කරති. ලෝකය දිගටම පැවතෙන්නේ කෙසේද යනුවෙන් ඔවුන් කිසිවිට ප්‍රශ්න නොනගති. ඔවුන් කිසිවිට සැහැසි ලෙස කිසිවකුට හිරිහැර නොකරති.

ගීතය: මාතා මි මාතා, ලොවෙහි භාග්‍ය විධානා ඔබ වේ.

මිමි ශාන්ති. දැන්, ඔබ කිසිම කෙනෙක්ව වර්ණනා කිරීමට අවශ්‍ය නැත. හක්තිවන්තයින් තමයි ප්‍රශස්ති ගයන්නේ. ඔවුන් හක්ති මාර්ගයේ ගයන මෙම ගීතය මමාගේ ප්‍රශස්තියයි. කෙසේවෙතත්, මමා කළ සේවය කුමක් ද කියා එම අසරණයින් දන්නේ නැහැ. ඇය අතියේ සිටි කෙනෙක්, ඒ නිසා ඔවුන් ඇගේ වර්ණනා ගයනවා. ඒ කෙසේවෙතත්, ප්‍රශස්ති ගැයිය යුත්තේ එක්කෙනාගේය. එම කෙනායි මෙහි ඉදිමින් ඔය දරුවන්ට උගන්වමින් ඒ බවට පත්කරන්නේ. ඔහුගේ දරුවන් වන ඔබලාත් ලොවට, භාරතයට සේවය කරනවා. මිනිස්සු භාරතයේ ප්‍රශස්ති ගයති. භාරතයෙහි ප්‍රතිමාවන් ඇත. මෙහි ජගදාමිබාට බොහෝ සේ වැදුම් පිදුම් කරනවා. ඒ තරමට විදේශයන්හි වන්දනාමාන නොකරති. එහි ශිව්‍යයේ රූප තැන් තැන් වල ඇත. ඇත්තෙන්ම ප්‍රශස්තිය ඔහුගේය කියා වැටහීමක් ඔවුන්ට නැත. ශිව බාබා අනතුරුව, එහි ජගදාමිබා සහ ජගද්පිතාගේ ප්‍රශස්තියද ඇති කෙරෙව්වා. බාබා කෙරෙන් ශ්‍රීමත් සැවොම ලබනවා. දිල්වලා දෙවොලෙහි සැමගේම රූප නැත. බොහෝ දරුවන් සිටි, ඔබ දරුවන් සියලු දෙනාම රාජයෝග ඉගෙන ගන්නවා. ඔවුන් රූප සදා ඇත්තේ ස්වල්ප දෙනෙකුගේ පමණයි. ඔබ දන්නවා බාබා ඔබට දිව්‍යලෝකයේ හිමිකරුවන් බවට පත්කරවනවා කියා. මේ කෙනා තුළයි ශිව බාබා ඉඳගෙන ඉන්නේ. පෙර වක්‍රයේත් මේ ආකාරයෙන්ම පරම්පිතා පරමාත්මය අපට රාජයෝග උගැන්වුවා. දැන් මෙය ප්‍රායෝගිකව අපගේ බුද්ධියෙහි ස්පර්ශ වේ. මෙයට සවන් දුන් ඇතැම් අය කියයි: මෙය සැබැවින්ම හරි දෙයක්. තවත් අය කියයි: කොහොමද මම මේක පිළිගන්නේ? සැවොම එක වාගේ නැහැ. මෙහි අළුත් අය ආවාම ඔවුන්ගෙන් අසන්නේ: දෙවි පියාණන්ගේ නම ඔබ අසා ඇත්ද? දෙවියන්ගේ නම අසා තිබෙනවා ද? කිසිම කෙනෙක් කියන්නේ නැහැ තමන් දෙවි පියාණන් සිහිපත් නොකරනවා කියා. මන්ද, ඒ සැවොම දැන් අසනුටිනුයි සිටින්නේ. එමනිසායි අතිවාරයෙන් ඔවුන් පරමාත්මය සිහිපත් කරන්නේ. ස්වර්ණම යුගයෙහි කිසිම කෙනෙක් මි, පාර්ශ්වකරුවාණෙනි, එන්න! කියා නොකියති. කවුරුත් දුකේදී ඔහුට සිහිපත් කරති. සතුටේදී කිසිවකු ඔහුට සිහිපත් නොකරති. ඔවුන් දුකේදී සිහිපත් කරන්නේ කවුරුන්ට ද? එම කෙනාවයි. ඔහුට සිහිපත් කළා වුවත් ඔහු කවුදැයි නොදනී. සරලව ඔහුගේ ප්‍රශස්ති ගයනවා. මෙහි (භාරතයෙහි) ආගම ගැනයි කතා කරන්නේ. ආගම බලය වේ කියා ගයයි. කොයි ආගමටද බොහෝ සේ බලය ඇත්තේ? සෑම ආගම් වලටම බොහෝ සේ බලයක් නැත. පරම පියා ඇවිත් එක් දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කරයි. බාබාටයි සර්වබලධාරියා කියන්නේ. එමනිසා, ඔහු විසින් ස්ථාපනය කරන ධර්මයේ බලය ඇත. එම ධර්මයට ඔබ අයත් වූ නිසා ඔබට බොහෝ සේ බලය ලැබෙන බව ඔබ දන්නවා. අප පරම පියාගෙන් අපගේ රාජධානිය ලබා ගන්නවා. අප මොනම සැහැසි ක්‍රියාවක් වත් නොකරන අතර ස්වර්ණම යුගයේ මොන වර්ගයේ සැහැසිකමක් වත් නොමැත. එමනිසායි, පරම පියා කියා ඇත්තේ, මහා සතුරා කාම රාගයයි කියා. දේවතාවරුන්ගේ අභිංසාවාදය නම් පරම ධර්මය සිහිපත් කෙරෙනවා. සහෝදරයන් සහෝදරයන්ගේ අනේ රාබියක් බද්දි: දැන් කාම රාගයේ අසිපත පාවිච්චි නොකරන්න. කෙසේවෙතත්, මෙහි තේරුම මිනිස්සු දන්නේ නැහැ. ඔබ බුහුමාගේ දරුවන් සහ ශිව බාබාගේ මුණුපුරන්. එමනිසා, ඔබලා සහෝදර සහෝදරයන් වේ. ඔබට සැහැසි ලෙස එකිනෙකාට හිරිහැර කළ නොහැක. මෙලෙසින් පාර්ශ්වකර විය යුතුයි. සහෝදර සහෝදරයන්ට විවාහ වීමට නොහැක. පරම පියා පැහැදිලි කරනවා: සෑම වක්‍රයේම තම උරුමය ලබාගන්නන් තමයි ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්නේ. කුමාරින් මෙන් අර්ධ-කුමාරින්ටත් කෝවිල් ඇත. ඔවුන් සිය නිවෙස් අත්හැර පියාට අයිති වුවන්ය. එමනිසා, ඔවුන් අර්ධ-කුමාරින් යැයි හැඳින්වෙයි. නියත වශයෙන්ම අතියේ සිටි අයයි දැන් ප්‍රායෝගික ස්වරූපයෙන් සිටින්නේ. අප පාර්ශ්වකර වුවහොත් ලොව පැවතෙන්නේ කොහොමද කියා නොසිතන්න. මේ ලෝකය දැන් අපවිත්‍රයි. පාර්ශ්වකර ලොවක් දැන් අවැසියි. අපවිත්‍ර ලෝකය දිගටම පැවතේවි. එය නැවැත්විය නොහැකියි. ඔබට තිබෙන්නේ අපවිත්‍ර ආශ්‍රය අත්හැරීමයි. බාබා ඇවිත් අපවිත්‍ර නිර්මාණයන්ට අවසානයක් තබයි. පාපයෙන් තොර ලොවක් ස්වර්ණම යුගයෙහි ඇරඹෙනවා ඇත. පරම පියා ඇවිත් ඔය දරුවන්ට අණ දෙනවා. ඇතැම් අය ඔහුට සවන්දෙන නමුත් අන් අය සවන් නොදේ. ශ්‍රීමත් වූ කලී දෙවියන්ගේ වදන් වේ. ඔය දරුවන්ට දෙවියන් මෙහි ඉදිමින් උගන්වනවා. ඔහු ඔබට කවුරුත් බවට පත්කරයිද? සැබැවින්ම, දෙවි දේවතාවරුන් බවට ඔබට පත්කරවනු ඇත. කෙනෙක් කෙබඳුද ඔහු එලෙසම තමන් මෙන්ම අන් අයටත් පත් කරවාවි. අශාරීරික පියා මේ ශරීරය තුළින් අශාරීරික දරුවන්ට මෙහි ඉදිමින් උගන්වනවා. මෙය බාබාගේ දිග සපත්තුවයි. බාබාට ශරීරයක් අවැසියි. මේ ශරීරය, ඔහුගේ සපත්තුව පරණ වී ඇත. එය අළුත්ව තිබෙද්දී, එය ලස්සනයි. දැන් එය අවලස්සන වී ඇත. බාබා පැහැදිලි කර තිබෙයි: මෙකල ඔබ අවලස්සනයි එවිට ඔබ ලස්සන වෙමින් සිටිනවා. මෙකල සැවොමත් අවලස්සන වීයි ඇත්තේ. ඔබට උපන් 84ක් ගැනීමට ඇත. මූලින් ක්‍රිස්ණා ඉතාමත් ලස්සනයි. කෙමෙන් ඔහුගේ ලස්සන අඩු වුණා. ක්‍රිස්ණාගේ පින්තූරයක් තිබෙනවා ඔහු අපායට පයින් ගසමින් දිව්‍යලෝකය අත්ලේ තබාගෙන සිටිනා අයුරින්. ඔහු කියනවා : මා දිව්‍යලෝකයේ දී ලස්සනට සිටියා. එවිට දැන්, අපායේ මා අවලස්සනයි. ඒ නිසායි මා එයට පයින් ගසන්නේ. සූර්ය වංශයේ සිටි සියල්ලන්ම ලස්සනයි. සමස්ත රාජ වංශයම එය පාලනය කළා. දැන් ඒ සැවොම අවලස්සන වී සිටින නිසායි "ශ්‍රාමි සුන්දර්" යන නම අදටත් පවතින්නේ. පලමුවෙන් උපත ලබන්නේ ශ්‍රී ක්‍රිස්ණා ජීව සන්නාවයි. ක්‍රිස්ණාත් සමඟ මුළු රාජධානියත් ඇතිවෙනවා. සියල්ලන්ම නැවත වරක් ලස්සන වීමට උත්සාහ කරමින් සිටිනවා. මෙසේ කියා ඇත: ඔහු පොකුණක දිය නාමින් සිටිද්දී සර්පයෙක් (කාලිදා)දණ්ඩ කළා කියා. එය අදාල වන්නේ මේ කාලයටයි. මායා නොකඩවා සෑම කෙනෙක්ටම දණ්ඩ කරනවා. සැමදෙනාටම මායා අවලස්සන කළා. නැවත වරක් පරම පියා ඔබට ලස්සන කරවනවා. දිව්‍යලෝකයෙහි එසේ නොවේවි. එහි ඔබ උපන් 21ක් සදා සතුටින් සිටියි. එහි කිසිසේත් අකල් මරණ සිදු නොවේ. දේව රාජධානිය දැන් ස්ථාපිත වෙමින් පවති. පරම පියා ඇවිත් රාජධානියේ වාසනාව සැමටම දෙනවා.

වෙනත් ධර්ම ස්ථාපිත කළ කිසිවෙකුටත් කිසිවෙකු හට රාජධානියේ වාසනාව ලබාදිය නොහැක. ඒබ්බම, බුදුන් ආදීන්, හුදෙක් ඔවුන් ධර්ම ස්ථාපනය කිරීමෙන් අනතුරුව එම ධර්මය පැතිරේ. ඇත්තෙන්ම ඔවුන්ට ගුරු යැයි ද කිව නොහැක. මන්ද, ගුරු කෙනෙක් භාරගන්නේ මුක්තිය ලබන්නටයි. ඒ අය ධර්මයක් ස්ථාපනය කරන්නේ මුක්තිය ලබා දීමට නොවේ. ඔවුන්ගේ ධර්මය අනුගමනය කරන ජීවත්ම පහළටයි යන්නේ. එබැවින්, ඇත්තෙන්ම ඒ කිසිම කෙනෙක්ට ගුරු යැයි කිව නොහැක. සෑමට සත්ගතිය ලබා දෙන්නේ ශිව බාබා පමණයි. ඔහු උපතක් ලැබුවා කියා ඔබ නොකියයි. එය වැරදියි. ඔහු අවතරණය වුණා. උපතක් ලැබීම යනු ගර්භාෂයක් තුළට පිවිසීම වේ. මම ගර්භාෂයක් තුළින් උපතක් නොලබමි. මම අවතරණය වෙමි. කෙසේවෙතත්, මා පැමිණෙන්නේ කෙසේද කියා කිසිවකු නොදනි. මා පරම දනව්වේ සිට පැමිණ මේ ශරීරයට ඇතුල් වෙතවා. මට ශරීරයක් අවශ්‍යයි; මට ලොකු ශරීරයක් අවශ්‍යයි. කුඩා ශරීරයක් තුළින් මට කතා කළ නොහැකියි. මා අත්දැකීම් ඇති රථය තුළට ඔහුගේ උපන් 84න් අන්තිම උපතේදී ඔහු විශ්‍රාමික අවදියේ සිටින විටයි ඇතුල් වෙන්නේ. ගිතාවෙහි මෙසේ සඳහන් වී ඇත: මා මොහුගේ උපත ගැන දන්නවා. ඔහුගේම උපන් ගැන ඔහු දන්නේ නැහැ. දැන් ඔහු ඒ ගැන දන්නවා. එක් වරක් මා ඔහුට කියනවා: මුළු ඔහු දේවතාවක් වියි සිටියේ. උපන් 84ක් ගතවිට ඔහුගේ අන්තිම උපතේදී මා ඔහු තුළට ඇතුල් වෙතවා. මෙය ත්‍යාගශීලී උපතක්. බාබා ඇවිත් මොහු තුළින් උගන්වන නිසා මොහු මටත් වේ. ඇත්තෙන්ම මොහු මටත් වූවත් ඔහු පියෙකුගේ ස්වරූපයෙන් සේවය කරයි. එමනිසායි, මමා උකරණයක් ලෙස පත් කළේ. ඔය දරුවනුත් ඔහු සමඟ උපකරණ වී සිටිනවා. දිව්‍යලෝක වාසින් වීමට මාර්ගය ඔබ සෑම දෙනාටම පෙන්වනවා. කෙනෙක් මරණයට පත්වූ විට, මිනිස්සු කියන්නේ ඔහු දිව්‍යලෝක වැසියෙක් වුණා කියායි. ලක්ෂ්මි සහ නාරායන් සිටින්නේ දිව්‍යලෝකයේය. ඔවුන්ට දිව්‍යලෝක අධිපතින් බවට පත් කළේ කවුරුද? ඔවුන් අනිවාර්යෙන්ම එසේ නොවීය. එමනිසායි, එසේ ඔවුන්ට පත් කළේ. මෙහි අපහසුතාවයක් පිළිබඳ ගැටළුවක් නැත. බාබා සරලව ඔබට අවවාද කරනවා: පවුලේ අය සමඟ නිවසේ ඉඳිමින්, මේ අන්තිම උපතෙහි පාරිශුද්ධ වන්න. මේ පරණ ලොව දැන් විනාශ වීමට ඇත. ස්වර්ණම යුගයෙහි ඔවුන් රාවණගේ පමයෙක් පුළුස්සන්නේ නැහැ. මිනිස්සු කියයි: මේ සිරිත කාලාන්තරයක් තිස්සේ පවතිනවා කියා. එහෙත් එය කවදා සිටද කියා කිසිවකුත් නොදනි. ඔවුන් රාවණගේ පමයා පුළුස්සන්න පටන්ගන්නේ තම යුගයේදීය. රාවණට වාසස්ථානයක් නැත. ශිව බාබාගේ වාසස්ථානය පරම දනව්වයි. රාවණගේ දේශය කොහේද ඇත්තේ? ඔහු සෑම දෙනා තුළටම පිවිසෙයි. ඔහුට එක් තැනක් කියා නැත. රාවණගේ රාජධානිය අවසන් වූ විට සියලු දෙනාම පාරිශුද්ධියට පත්වේවි. එවිට රාවණගේ තම හෝ සලකුණක් වත් නොතිබේවි. එහි දෙදෙනෙක් සිටි: රාමා සහ රාවණ. රාමා දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය කරයි. එවිට රාවණ සැවොම දුකට පත්කරවයි. මා සර්ව ව්‍යාප්ත නොවේ. රාවණ සර්ව ව්‍යාප්තයි. එමනිසා, මා ඇවිත් මේ යක්ෂ භූතයින්ට පන්නා දමනවා. මේ යක්ෂ භූතයන් තමයි සෑමට දුක දෙන්නේ. මා ඔබව මේ යක්ෂ භූතයින්ට ජය ගන්න උපකාර වෙනවා. එසේම ඔබට දිව්‍යලෝක අධිපතින් බවට පත් කරවනවා. දිව්‍යලෝක වාසින් වීමට ඔය දරුවන් දැන් උත්සාහ කරමින් සිටින්නේ. ඒ මිනිස්සු කියයි අහවල් තැනන්නා දිවංගත වුණා කියා, එසේනම්, ඔබ හඬන්නේ ඇයි? එහි භෞතික සැප පහසුව පමණයි ඇත්තේ. මිනිස්සු දිව්‍යලෝකය මතක් කරනවා පමණයි, එහෙත් නැවත ඉපදෙන්නේ අපායේයි. ඔබ ස්වර්ණම යුගයෙහි සිටිද්දී, ඔබ නැවත ඉපදෙන්නේ ස්වර්ණම යුගයේමයි. දැන් මේ අපාය වෙනස් වීමට ඇත. දිව්‍යලෝකය ඒමට ඇත. දුක් දේශය වෙනස් වී සතුටු දේශය උදාවෙනවා. සෑමට සත්ගති ප්‍රධානය කරන්නා (මුක්තිධාතෘ) දැන් පැමිණ සිටින්නේ සැවොම සතුටු කරවීමටයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. දිවිත්ව අභිංසාවාදීන් වන්න. එසේම ඔබේ සිහිවිලි, වචන හෝ ක්‍රියා තුළින් කිසිවකුටත් දුකක් නොදෙන්න. පාරිශුද්ධියේ රාබිය බඳින්න.
2. අපවිත්‍ර අයගේ ඇසුර අත්හැර ඒකායන පියාගේ නියෝග පිළිපදින්න. දිව්‍යලෝක ගිම්කරුවන් වීම සඳහා දුෂ්ඨ ශක්තීන් දමනය කරන්න.

වරදානය: ගරු සැලකිලි ඉල්ලීම වෙනුවට නිරන්තරව තමාට උසස් ස්ථිතියක තබා ගැනීම මගින් ඔබ සෑමගේ වන්දනීයත්වයට පාත්‍ර වේවා.

ඇතැම් දරුවන් සිතන්නේ තමන් උසස් වෙමින් සිටිනවා එහෙත් අන් අය තමන්ගේ උසස් වීම ගැන ගරු සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැතැයි කියායි. කෙසේවෙතත්, ගරු සැලකිලි බලාපොරොත්තු වනවා වෙනුවට ගරු සැලකිලි තමන්ට දක්වන්න. එවිට නිරායාසයෙන් අන් අය ගරු සැලකිලි දක්වාවි. තමන්ට ගරු කිරීම වූ කලී නිරන්තරයෙන් තමා ශ්‍රේෂ්ඨ, උසස් ජීව සන්නාවක් වශයෙන් අත්දැකීමයි. උදාහරණයක් වශයෙන්, සුදුසු ස්ථානයක පිළිමයක් තැබූ විට එය වන්දනීයත්වයට සුදුසු වෙනවා. ඒ ආකාරයට ඔබ උසස් ස්ථිතියෙහි සිටි කල ඔබ වන්දනීයත්වයට සුදුසු වෙනවා ඇත. සෑම කෙනෙක්ම, ඔවුන්ම ඇවිත් ඔබට ගරු සැලකිලි දක්වාවි.

පාඨය: මායාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් සෑමගේ ගරුත්වයට පාත්‍ර වෙති.

*** මිම ශාන්ති ***